

ΕΤΟΣ 57ον

30 Αυγούστου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 35 (2935)

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ: Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος κάνει γνωστό σέ ὄλους τοὺς πιστοὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου τὸν τρόπο καὶ τὸν λόγὸ τῆς παρουσίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Ὑπενθυμίζει τὸ πῶς πίστεψαν καὶ ἀποδέχθηκαν τὸ Εὐαγγέλιον, ἀλλὰ ἀποκαλύπτει καὶ τὸ κεντρικὸ περιεχόμενό του, τὸν σκοπὸ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ τρόπος διαδόσεως καὶ ἀποδοχῆς τοῦ Εὐαγγελίου

Ἄρχικά, ἄκουσαν τὸ χαρμόσυνο μήνυμα μέσα ἀπ' τὸ ἀποστολικὸ του κήρυγμα, ὅπως ἴδει ὁ ἴδιος ὁ Παῦλος: «Ἀδελφοί, σὰς θυμίζω τὸ χαρμόσυνο μήνυμα ποὺ σὰς ἔφερα μὲ τὸ κήρυγμά μου» (Α΄ Κορ. 15,1). Δέν τοὺς πίεσε, δέν προπαγάνδισε, δέν τοὺς παρέσυρε. Κήρυξε μὲ παρρησία καὶ εἰλικρίνεια ὅ,τι ἔζησε ὁ ἴδιος καὶ ὅ,τι τοῦ ἀποκάλυψε ὁ ἀναστημένος Χριστός.

Ἐν συνεχείᾳ δέχθηκαν ἐκεῖνοι ἐλευθέρᾳ καὶ αὐτοπροαίρετα τὸ εὐαγγελικὸ κήρυγμα. «Αὐτὸ τὸ μήνυμα τὸ δεχθήκατε» τοὺς ἴδει. Ἄνοιξαν τίς καρδιές τους καὶ τὸ ἔβαλαν μέσα γιατί ἐνίωσαν ὅτι κρύβει μεγάλες ἀλήθειες, κρύβει τὸν ἴδιο τὸν Θεό, ὑπόσχεται «τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἀθανασίαν», ὅπως ἴδει ὁ ἅγ. Διονύσιος. Καὶ τρίτο, τὸ περιεχόμενο τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος στέρωσε τοὺς πιστοὺς πνευματικά καὶ δέν παρέμειναν «ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ» (Ἐφεσ. 2,12).

Ποιοί, λοιπόν, δέν ἔχουν ἐλπίδα σωτηρίας καὶ γνώση Θεοῦ; Ὅσοι ἀγνοοῦν ἢ ἀρνοῦνται νὰ δεχτοῦν τὴν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ σωτήριο μήνυμα τοῦ Θεανθρώπου. Τουναντίον, ἔχουν βέβαιη ἐλπίδα σωτηρίας ὅσοι γνώρισαν, πίστεψαν καὶ σέβονται τὸν Θεὸ μέσα ἀπ' τὸ Εὐαγγέλιον ποὺ κήρυξαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι. Γι' αὐτὸ καὶ γεύονται τὴ χάρι τῆς σωτηρίας, ὅπως πάλι ἴδει χαρακτηριστικά ὁ ἀπ. Παῦλος· «γι' αὐτὸ καὶ σώξαστε μὲ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ποὺ ἀποδεχθήκατε» (Α΄ Κορ. 15,2).

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11)

Ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν

Ἀδελφοί, γνωρίζω δὲ ὑμῖν, τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρέλαβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν εἰ κατέχετε, ἐκτός εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερ εἰ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη καί μοι. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ· χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ ἐξ ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἶτε οὖν ἐγὼ εἶτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Περιεχόμενο τοῦ Εὐαγγελίου: ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ

«Ὁ περὶ τῆς ἀναστάσεως λόγος εἶναι τὸ κεφάλαιον τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως», ἀναφέρει ὁ ἅγ. Νικόδημος. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἀπ. Παῦλος ἀποκαλύπτει τὸ περιεχόμενο τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος καὶ τὸ ταυτίζει μὲ τὸ γεγονός τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως τῶν ἀνθρώπων. Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ Χριστὸς ἔχει ἀναστηθεῖ, κάνοντας τὴν ἀρχὴ γιὰ τὴν ἀνάστασις ὅλων τῶν νεκρῶν (Α΄ Κορ. 15,20).

«Ἐπειδὴ, λέει ὁ ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὅλη ἡ ἐλπίδα τῶν χριστιανῶν στηρίζεται στὴν ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, γι' αὐτὸ καὶ ὁ διάβολος κίνησε πολλοὺς ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἀλήθειας». Πολλὲς αἱρέσεις, πολλὲς δοξασίες, πολλὲς φιλοσοφίζουσες γνώμες ἀπέκλειαν καὶ ἀπέρριπταν τὴν ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ καὶ κατ' ἐπέκτασι τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν.

Ἐπειδὴ, λοιπόν, αὐτὴ ὑπερβαίνει τοὺς φυσικοὺς ὅρους, ἐκεῖνοι τὴ θεώρησαν ἀδύνατη. Ὡστόσο, καθετὶ κτιστὸ εἶναι καὶ φθαρτὸ· καὶ ὁ θάνατος εἶναι τὸ τέλος κάθε θνητῆς ζωῆς. Ὅμως, ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἅγ. Διονύσιος, αὐτὸ τὸ λένε οἱ ἄνθρωποι πού δὲν μποροῦν νὰ δοῦν πέρα ἀπὸ τὸ ὄρατὸ φυσικὸ περιβάλλον. Γιὰ τὴ θεία ὁμως φύση, πού εἶναι πάνω ἀπὸ κάθε φυσικὴ ζωὴ, τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατο, μάλιστα δὲ μᾶλλον ἀρμόζει στὴ θεϊκὴ ὑπαρξη, τὸν Θεό. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο ὁ ἀπ. Παῦλος λέει «ὅτι ὁ Χριστὸς πέθανε, σύμφωνα μὲ τίς γραφές, γιὰ τίς ἁμαρτίες μας· καὶ ὅτι ἐνταφιάσθηκε· καὶ ὅτι ἀναστήθηκε τὴν τρίτη ἡμέρα» (Α΄ Κορ. 15,3). Αὐτὸ εἶναι τὸ οὐσιῶδες καὶ μεγαλειῶδες περιεχόμενο τῆς πίστεώς μας.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σᾶς ὑπενθυμίζω, τό εὐαγγέλιον πού σᾶς ἐκήρυξα, τό ὁποῖον καί παραλάβατε, εἰς τό ὁποῖον καί στέκεσθε, διά τοῦ ὁποίου καί σώζεσθε, ἐάν τό κρατᾶτε στερεά, ὅπως σᾶς τό ἐκήρυξα, ἐκτός ἐάν μάταια ἐπιστέψατε. Σᾶς παρέδωκα δηλαδή ἐν πρώτοις ἐκεῖνο, τό ὁποῖον καί παρέλαβα, ὅτι ὁ Χριστός ἐπέθανε διά τᾶς ἁμαρτίας μας σύμφωνα μέ τᾶς γραφάς, ὅτι ἐτάφη, ὅτι ἀναστήθηκε τήν τρίτην ἡμέραν σύμφωνα μέ τᾶς γραφάς καί ὅτι ἐφανίσθηκε εἰς τόν Κηφᾶν, ἔπειτα εἰς τοὺς δώδεκα, ἔπειτα ἐφανίσθηκε, μία φορά, σέ πάνω ἀπό πεντακόσιους ἀδελφούς, ἀπό τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι ζοῦν μέχρι σήμερα, ἀλλά μερικοὶ ἐκοιμήθησαν. Ἐπειτα ἐφανίσθηκε εἰς τόν Ἰάκωβον, ἔπειτα σ' ὅλους τοὺς ἀποστόλους, τελευταῖον δέ ἀπό ὅλους, σάν σέ ἐκτρωμα, ἐφανίσθηκε καί σ' ἐμέ. Ἐγώ εἶμαι ὁ ἐλάχιστος ἀπό τοὺς ἀποστόλους, πού δέν εἶμαι ἄξιος νά ὀνομάζωμαι ἀπόστολος, διότι κατεδίωξα τήν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά μέ τήν χάριν τοῦ Θεοῦ εἶμαι ἐκεῖνο πού εἶμαι, καί ἡ χάρις του σ' ἐμέ δέν ὑπῆρξε χωρίς ἀποτέλεσμα, ἀλλά περισσότερο ἀπό ὅλους αὐτοὺς ἐκοπίασα, ὅχι ὅμως ἐγώ ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πού εἶναι μαζί μου. Εἴτε λοιπόν ἐγώ εἴτε ἐκεῖνοι, αὐτά εἶναι πού κηρύττομεν καί αὐτά εἶναι πού ἐπιστέψατε.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιβιζαῖτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Προσωπικές μαρτυρίες

Ὁ ἀπ. Παῦλος γιά νά ἐνισχύσει πρακτικά τήν πίστη τῶν Κορινθίων γιά τήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἀναφέρει τίς ἐμφανίσεις τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ σ' αὐτόν καί τοὺς Ἀποστόλους, ἀλλήλα καί σέ ἄλλους, πιστοὺς βέβαια.

Γιά τή σημερινή μας ἐποχή, πόσο τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου καί ἰδιαίτερα ὁ περί ἀναστάσεως λόγος ἐπηρεάζει θετικά τή ζωή μας καί προάγει τήν πνευματική μας ζωή; Εἶναι πράγματι γεγονός πού γεμίζει μέ ἐλπίδα ζωῆς τόν πνευματικό μας ἀγώνα, ἢ στήν ἰδέα καί τή θέα τοῦ θανάτου ἀδυνατίζει, σβήνει καί χάνεται αὐτοστιγμεί; Πόση δύναμη ἔχουν ἄραγε τά μάτια τῆς ψυχῆς μας, ὥστε νά ἀντιμετωπίσουν καί νά ξεπεράσουν τό γεγονός τοῦ θανάτου μέ τή βέβαιη πίστη τῆς Ἀναστάσεως;

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἄν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου «θαρσεῖτε, ἐγώ νενίκηκα τόν κόσμον» (Ἰωάν. 16,33) ἔχει ἐδραιωθεῖ μέσα μας κι ἄν ἔχουμε πίστη ὅσο εἶναι τό μέγεθος ἐνός κόκκου σιναπιοῦ, μπορούμε τότε νά κινήσουμε καί βουνά (Ματθ. 17,20). Τί μπορούμε πράγματι νά κάνουμε ὅταν πιστεύουμε συνειδητά στή δύναμη τῆς Ἀναστάσεως! Νά μηδενίσουμε τόν θάνατο, νά αὐξήσουμε τή ζωή, νά τή μεταβάλλουμε σέ αἰώνια ἐν Χριστῷ ζωή. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

30 Αυγούστου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ Προδρομοῦ. Ἀλεξάνδρου († 340), Ἰωάννου († 595), Παύλου († 784) πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιθ΄ 16-26.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Σεπτεμβρίου, ΙΓ΄ Μαθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ιστ΄ 13-24 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. κα΄ 33-42.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΑ ΙΧΝΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Θεολογικές μελέτες καί ὁμιλίαι (Β΄ ἔκδοσις)

Στίς σελίδες τοῦ τόμου τό θέμα ιεραποστολή ξεδιπλώνεται στίς πραγματικές ὑπαρξιακές, ἐκκλησιαστικές καί πανανθρώπινες διαστάσεις του, ξυπνᾶ συνειδήσεις, ἀποκαλύπτει εὐθύνες, γεμίζει τήν καρδιά ἐπίγνωσι καί ἐλπίδα. Ὁ λόγος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου, ἄλλοτε ἤρεμα καί ἄλλοτε σάν κύμα ὀρμητικό, μᾶς καλεῖ νά βγοῦμε ἀπό τήν περιχαρακωμένη αὐλή τοῦ ἀτομικοῦ ἢ ὀμαδικοῦ μας «ἐγώ» καί νά ἀκολουθήσουμε μέ συνέπεια τόν Χριστό.

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ,

«ΕΩΣ ΕΣΧΑΤΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ»

Ἱστορικά ιεραποστολικά μελετήματα

Ἡ παρούσα συλλογή μελετημάτων τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου ἀποτελεῖ ἐκδοτικό γεγονός, καθὼς οἱ ἀναγνώστες δύνανται νά κατανοήσουν ἐκκλησιολογικά τήν ἀνά τόν κόσμον διάδοσι τῆς ἀλήθειας τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ὁ συγγραφέας ἀναδεικνύει τή βαθύτερη θεολογική σημασία τῆς ιεραποστολῆς, πού εἶναι συνυφασμένη μέ τήν ἴδια τή φύσιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νά εἶναι ιεραποστολική, ν΄ ἀνοίγει τίς ἀγκάλες τῆς σέ μὴ μέλη τῆς, καί νά κηρύσσει τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, πραγματώνοντας ἔτσι τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου μας «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη» (Μαθ. 28,19).

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότρια - Διευθύντρια: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομικοῦ τοῦ Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm